

Zpravodaj

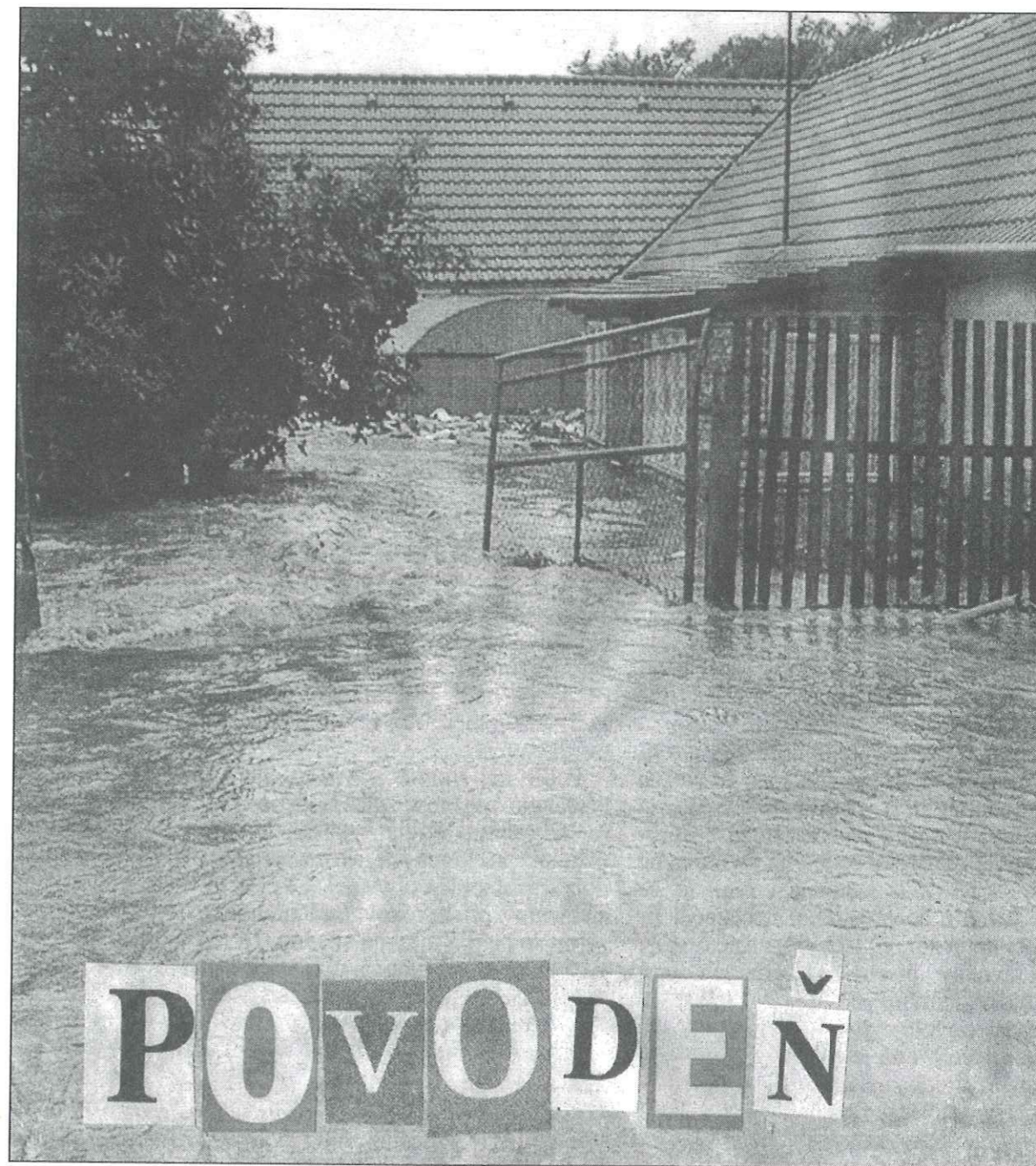
3/2002

KOLPINGOVA DÍLA ČESKÉ REPUBLIKY

"Ad sum – zde jsem – připraven sloužit!"

Vydává Centrální svaz Kolpingova díla České republiky, nám. Republiky 22, 591 01 Žďár nad Sáz.
telefon, fax: ++ 420 – 616 – 620 207, 219 07, web: www.kolping.cz, e-mail: kolping@kolping.cz
Evidenční číslo: MK ČR E 11096

Co nám říkají povodně ?

Odedávna se člověk, který pozoroval přírodu, setkával zejména se dvěma jevy. Viděl, že příroda slouží někdy skoro sama a její výsledky se znásobí lidskou prací. Na druhé straně však poznával,

že když se příroda staví nepřátelsky, lidské úsilí je zničeno.

I v nitru srdce tužil existenci někoho vyššího. A rozum mu říkal, že všechno muselo povstát a všechno musí být někým řízeno. Že je něco nad ním, co ho přesahuje. U některých pranarodů lidé zbožštili přírodní síly.

Uvědomovali si závislost a snažili se nějakým způsobem vstoupit v kontakt s touto mocí či silou. Neměli nikdy plnou jistotu, plné bezpečí a hledali ochranu. Zjistili, že v lidské rovině není řešení. Také pociťovali strach před vlastním zánikem a toužili po pokračování života, po životě bez konce, bez smrti.

Bůh nenechal lidi v nevědomosti, vyvolil si jeden kmen, a zjevil mu pravdu o sobě a uzavřel s ním smlouvu, která se mnohokrát obnovovala. Dal lidstvu naději, radost, smysl a cíl života. Člověk uznal svoji závislost na Bohu a věděl, že všechno je zatíženo hříchem, který první lidé způsobili a proto že i příroda spolu s ním sténá a trpí.

Lidstvo se dozvídá, že mu byla svěřena země a hned na začátku byl Bohem dán pokyn k jejímu dotváření v potu práce, k využívání a objevování přírodních sil a zákonitostí, k vědeckému i technickému pokroku.

A tak bychom mohli projít dějiny naší spásy a záchranu člověka, přes nekonečnou výkupnou obět Ježíše Krista - novou a věčnou smlouvu, stránku po stránce a uvažovat, co to pro nás znamená.

V 19. a 20. století se objevil fenomén, že lidé svými silami, vědou, technikou a prací zvládnou situaci tak, že se nebudou muset bát přírodních sil, že možná najdou vlastní lék proti smrti, že jsou schopni podle vlastních pravidel vyřešit i společenské problémy ... Boha odložili do světa mýtů. Zdálo se jim, že je to dobré, ale ve skutečnosti to není tak zcela reálné.

Jak se na to dívá dnešní lidstvo? Jsou ti, kteří mají za to, že Boha v životě k ničemu nepotřebují, všechno zvládnou sami. Jsou ti, kteří si na něj vzpomenu, když se něco zlého stane, ať prosbou nebo výčitkou či zlořečením. Jsou také jiní, kteří se snaží, pracují a při tom svůj život kladou do Boží vůle a prozívatelnosti přesto, že jsou některým pro smích.

Na světě jsou jevy, které člověk nezvládá a zvládnout nemůže. Třeba to, aby naše planetka Země nebyla ohrožena vesmírnou katastrofou, a přes veškerou snahu nemůže zvládnout ani ohrožení lidí terorismem, válkami, epidemiemi, zemětřesením, tornády, suchem nebo povodněmi a jinými jevy.

Lidé 21. století si stále více uvědomují svoji nejistotu. Mnozí na to nemyslí. A bylo by dobře, kdyby si uvědomili, už před tisíci lety známou skutečnost, že stále potřebují Boží ochranu a požehnání.

K tomu, aby se stala katastrofa, však nemusí být jen nezvládnuté přírodní síly nebo selhání techniky. Lidstvo musí počítat i s obrovskou lidskou zlobou, která se sama nezastaví před ničím. Žijeme ve stálém ohrožení.

OBSAH

1.	Co nám říkají povodně	2 - 3
2.	KR Slatiňany	4 - 5
3.	Ohlédnutí za výstavou	6 - 7
4.	Letní soustředění blanenských leteckých modelářů	8
5.	KR Nýřany - zpráva o činnosti	9 - 10
6.	Zprávy z Mezinárodního Kolpingova díla	11 - 12
7.	Léto Kolpingovy rodiny Starý Plzenec	13 - 14
8.	KR Kunštát na dovolené v Itálii	15
9.	Mezinárodní tábor Kolpingovy mládeže v Krakově	16 - 18
10.	Biskup světil prapor KR Velká Losenice	18
11.	Děti z Velké Losenice navštívily o prázdninách Březovou	19 - 20
12.	Apoštol Pavel a jeho učedník Barnabáš v Moravském krasu	21 - 22
13.	Dovolená s batolaty - KR Velká Bíteš	23

Co nám říkají povodně ?

Máme se bát ? Kristus náš Pán a bratr, Bůh a člověk přece slíbil, že bude s námi po všechny dny až do konce světa. Když něco těžkého přijde, nenechá nás samotné, pomůže v každé situaci. Sešle pomoc pro nás tou nejprospěšnější formou. Každou událostí v našem životě nás vede k jistému cíli, svěříme-li se jeho lásce a vůli.

Jaké poučení si tedy vezmeme ze současných událostí a situace?

1. I v těžké pohromě poznáváme ochranu Boží. Zahynulo jen kolem 20 lidí, mnoho hrozícího se podařilo odvrátit, (protřžení hráze Rožberského rybníka a jiné...).

2. Na co člověk spoléhal, ukázalo se naopak zcela nebezpečné. Metro jako protiatomový kryt, který měl přečkat i porušení vltavské kaskády?

3. Člověk nemá lpět na svém majetku, ale věřit že všechno potřebné bude mít, bude-li hledat Boží království a jeho spravedlnost, i když čas od času mohou přijít různé zkoušky.

4. Každá katastrofa lidi rozdělí. Na ty, kteří jsou lhostejní, na ty, co nezištně pomáhají a ty, co rabují, nebo jinak nečestným způsobem chtějí mít ze škody druhých prospěch.

5. Úkaz krize rodin se projevil i celospolečensky. Když se něco v rodině stane, mnohdy místo řešení vzniklé situace obviňují jeden druhého a svádějí vzájemně na sebe chyby, které se staly.

6. Nestačí jenom pilně pracovat, vytvářet hodnoty. Člověk musí usilovat i o Boží požehnání a ochranu, dbát, aby pohrdáním Bohem, nepoctivostí, lhostejností a špatností se o tyto nejcennější hodnoty nepřipravil.

7. Být připraven. Mít jasnou minulost, všechny vnitřní konflikty vyřešeny, odpustit všechna bezpráví, vyhojit si zranění. Žít naplno v přítomném okamžiku ve vědomí stálé Boží přítomnosti a bu-

doucnost vkládat s důvěrou do Božích rukou. Naplnit se dobrem a láskou, tak jak si Bůh přeje a žádá od každého člověka.

Pokud se podaří, abychom takový program uskutečňovali ve svém životě a příkladem i slovem přesvědčivě hlásali dalším, bude lidstvo na světě mnohem šťastnější. Nelze však zapomenout, že úplné a trvalé štěstí a bezpečí, ke kterému jsme byli stvořeni a povoláni, se uskuteční ne na zemi, ale ve věčném životě.

Těm, kteří milují Boha, pomáhá všechno k dobrému. Milujeme-li Boha a bližní opravdu naplno tak, jak si Kristus přeje, poznáváme, že všechny události příznivé i nepříznivé budou pro nás kladným přínosem.

Máš hodně práce, musíš to a ono? Máš právo si také odpočinout? Určitě. Všechno nakonec zvládneš. Ale zbude ti tak čas na Boha? Našel sis dnes chvílku, aby ses s ním setkal, děkoval, chválil, prosil? Setkal ses i s naší Matkou Pannou Marií? Snad dnešní den ještě neskončil, zajdeš do kostela, na chvíli nebo i na mši svatou nebo tichou modlitbu? Pomodlíš se společně s rodinou, s druhými, se společenstvím?

Ne ze strachu z toho co tě čeká, ale z lásky Vždyť jsme tolik dlužní!

Otec Tišek

Vodou postiženému Starému Plzenci přišla pomoc z Kolpingovy rodiny Velká Bíteš

Do boje s povodní se pustili místní hasiči, kteří sloužili tři dny a tři noci bez odpočinku. Evakuovali lidi z ohrožených domů, čerpali vodu ze zatopených prostor a ze studní. K nim se připojilo i hodně dobrovolníků. Z naší Kolpingovy rodiny zdatně pomáhal pan Václav Dolejš, ač sám měl vodu ve sklepech. Celkem bylo postiženo 33 rodin, někteří měli v bytě i dva metry vody. Došlo i k demolicí jednoho postiženého domu.

Velkým překvapením byl telefonát z Kolpingovy rodiny Velká Bíteš. Paní Lajkepová volala, že dělají sbírku pro postižené povodní a že jí chtějí poslat naši KR. Žasli jsme nad částkou, která dělala 50 500 Kč. S naším panem farářem P. Petrem Frantou jsme k této částce přidali 6 300 Kč od věřících a celou částku jsme rozdělili mezi pět nejvíce postižených rodin. Vybírali jsme ty, kteří nebyli pojištěni. Víte, mocně na mě působilo, když jsme peníze předávali, tak se jeden muž z vděčnosti roplakal a řekl: "Ještě jsou na svě-

tě hodní lidé." Všichni postižení ocenili, že jim pomohli neznámí lidé z Kolpingovy rodiny až z Moravy!

Zdeňka Komínková

KR Slatiňany

Rozloučili jsme se se dvěma členkami Kolpingovy rodiny Slatiňany - řádovými sestrami Purissimou a Blaženou

Všechny, kteří znali sestru Annu Hákovou (Purissimu) a Marii Fabíkovou (Blaženu), jistě zarmoutila zpráva o jejich úmrtí. Obě byly členkami řádu Školských sester OSF a svůj život zasvětily službě bližním. Spolu s několika ostatními sestrami působily v Ústavu sociální péče ve Slatiňanech, kde se obětavě a láskyplně staraly o mentálně postižené chovance tohoto ústavu. A právě takové budou naše vzpomínky na tyto dvě ženy - ženy, které se daly plně do Božích služeb a byly živým obrazem sebeobětující se lásky.

Vzpomeňme na ně ve svých modlitbách !

Sestra Purissima s ředitelem Ústavu sociální péče při otvírání "Zeleného domu" ve Slatiňanech.

O tvém milosrdenství, Hospodine,
navždy budu zptvat
Zalm 89, 2

Pánem života byla z pozemské pouli povolána
naše dráhá spolusestra

SM Purissima Anna HÁKOVÁ OSF

Zemřela náhle v ranních hodinách dne 9. července 2002 ve věku 71 let
a v 54. roce fehelního zasvěcení.

Rozloučíme se s ní Eucharistickou obětí
V ÚTERÝ 16. ČERVENCE 2002 VE 13,00 HOD.
v klášterní kapli Svaté Rodiny ve Slatiňanech, Nádražní 153.
Po obřadech ji uložíme mezi spolusestry
na místním hřbitově, kde bude očekávat slavné vzkříšení.

Pane, dej jí věčné odpočinutí.

Školské sestry sv. Františka
Nádražní 153, Slatiňany
a ostatní příbuzní

Sestra Purissima (vpravo) a sestra Blažena na návštěvě kongregace v USA.

KR Slatiňany

Vážení a milí přátelé v Kristu, sestry a bratři z Kolpingova díla.

Je lidské, cítí-li člověk v srdci bolest, když odejdou Ti, které jsme měli rádi. Jako křesťané bychom měli být radostní a šťastní, když odejdou k Pánu duše, které plně a cele žily ve vůli Boží a v ní i odevzdaně odcházejí na věčnost.

Ve vůli Boží odešly z naší Kolpingovy rodiny ve Slatiňanech její pilíř SM Purissima Anna Háková OST - zástupkyně ředitele ÚSP ve Slatiňanech a SM Blažena Marie Fabíková - matka představená. Ony dvě mě přivedly mezi Vás - členy velké Kolpingovy rodiny, kteří jste následovníky ideálů a díla Adolpha Kolpinga.

Odešla jsem obrazně řečeno "na poušť", i když vím, že nikdy nejsme sami, že vždy je s námi Ten, který nás stvořil, Vykupitel, Spasitel a Utěšitel. Cítím se osamocena v naší slatiňanské Kolpingově rodině, a proto se utíkám k Pánu a do naší velké Kolpingovy rodiny. Myslím na Vás všechny, které mi Pán dal poznat a vzpomínka má se ubírá k oběma sestřičkám, po kterých zůstalo velké životní dílo, které ony ve službě Bohu věrně a obětavě plnily. Z lásky k Pánu a k bližním, k těm nejpotřebnějším maličkým z maličkých.

Ve vzpomínce a modlitbě zůstaneme i my s těmito dvěma blaženými dušemi na věky spojeni.

Vaše Jana Hanušová, KR Slatiňany

Sestra Blažena při audienci u Svatého Otce Jana Pavla II.

Sbližme mu, chváleme ho a dobrořečme mu,
veličme a uctíváme jemu,
věčnou Bohu, Trojici a Jedninoú.
Óce, Synu a Duchu svatém
(Sv. František z Assisi,
Nepovstavení Febře 23)

Svůj život služby, díků, ctivi a lásky ke Kongregaci
muplnu a k věčné udměně bytu Pánem pozvána naše dráhá spolusestra

SM Blažena Marie FABÍKOVÁ OSF

Po dlouhodobé nemoci a příkladně snášením utrpení odešla do nebeského domova
v pátek večer 19. července 2002
v nedožitych 79ti letech a v 61. roce fehelního zasvěcení

Za dar jejího života, v němž 12 let plnila poslání provinciální představené,
poděkujeme Eucharistickou obětí

v sobotu 27. července 2002 ve 14,00 hodin
v klášterní kapli Svaté rodiny ve Slatiňanech, Nádražní 153.

Po zádušních obřadech uložíme její tělo mezi spolusestry na místním hřbitově,
kde bude očekávat slavné vzkříšení.

Pane, dej jí věčné odpočinutí.

Školské sestry sv. Františka
Nádražní 153, Slatiňany
suozrozenecí a ostatní příbuzní

Ohlédnutí za výstavou

**Ohlédnutí za výstavou fotografií Daniely Švandové
v kapli svaté Barbory 14.-26.5.2002
"Je tolik krásného světla ve světě"**

Když jsem poprvé mířil na výstavu fotografií Daniely Švandové, říkal jsem si, jestli má vůbec cenu něco takového fotit - krajinu. Vždyť přece ten, kdo svůj kraj zná, nepotřebuje žádné obrázky, které by mu ho měly připomínat; a zase ten, kdo uvidí fotografie, aniž by poznal samotný kraj - k čemu mu to bude? S takto rozpačitými a pochybujícími pocity jsem vcházel do výstavní síně. Za několik vteřin mi bylo jasné, jak hluboce jsem se mýlil.

Ano jistě, všechna ta místa moc dobře známe: Tisíckrát jsme těmi místy "prosvištěli" autem, stokrát

jsme tam "s plícemi v krku" projeli na kole, jezdíme tudy do práce vlakem nebo autobusem, chodíváme tím krajem v létě, v zimě na procházku, a přesto - nikdy naše oči nic takového neviděly. Vzpírá se to jakékoliv logice a téměř zavání skandálem: Paní Švandová dokáže na svých obrázcích zachytit něco, co normálními očím zůstává skryto. Snad ty fotografie mluví o nějakém tajemství toho kraje; přitom co na nich vidíme, je tak prosté a jednoduché:

Roztoklaté větve věkem schýlených stromů ozářené mizícími barvami slunečního západu. Zimní krajinu, z níž se do srdce prolamuje věčné Ticho.

Kamennou postavu patrona Čech, který tu stojí pevně vrostlý do končícího dne, stejně jako tu stál na konci jiného dne dávno před tímto večerem: Jako kdyby zaznělo co si o řádu a marnosti.

Boží muka, na nichž spolu s Kristem trpí vše kolem: slunce, nebe, stromy, sníh, hlína a ...

Nebo jeřáb (prý plevel): rudé jeřabiny na modré hlubíně nebes: naši předci věřili, že rudá je barva života, krve a utrpení a modrá - naděje.

Ohlédnutí za výstavou

Navždy stopnutý pohyb za obzor plujících oblak: Prý naznačují, kdeže to máme pravý domov.

Dlouhé stíny opuštěné krajiny držící svět v nejisté chvíli soumraku, kdy se lehce zapomene, že bez tmy nemůže být úsvit, bez smrti vzkříšení.

Obyčejný venkovský kostel, snad za svými zdmi skrývá zázračně skloněný křížek, snad jeho dlažba nosila mučedníka ...

Taková setkání může připravit jen jeden Duch. Obrázky Daniely Švandové umí připomenout, že svítí světlo, které žádná tma nepohltí. Umístí-li se takové obrázky do prostoru žďárské kaple svaté Barbory a ujmou-li se organizace tak obětaví a vstřícní lidé jako P.Ervín Jansa a P.Tomáš Holý a členka Kolpingova díla Jana Hanušová, pak může taková výstava působit jen radost.

Hynek Bouchal

Společné foto ve všeobjímajících prostorách kaple sv. Barbory, kde se výstava konala. Na fotce je autorka výstavy paní Daniela Švandová (uprostřed v tmavém kostýmu s proužkem), manažerka výstavy paní Jana Hanušová (druhá zleva v klobouku bez proužku). Obě jsou obklopeny německými přáteli - členy Kolpingových rodin z pasovské diecéze, kteří dostali od autorky výstavy jako dárek hezkou fotografii.

Letní soustředění blanenských leteckých modelářů

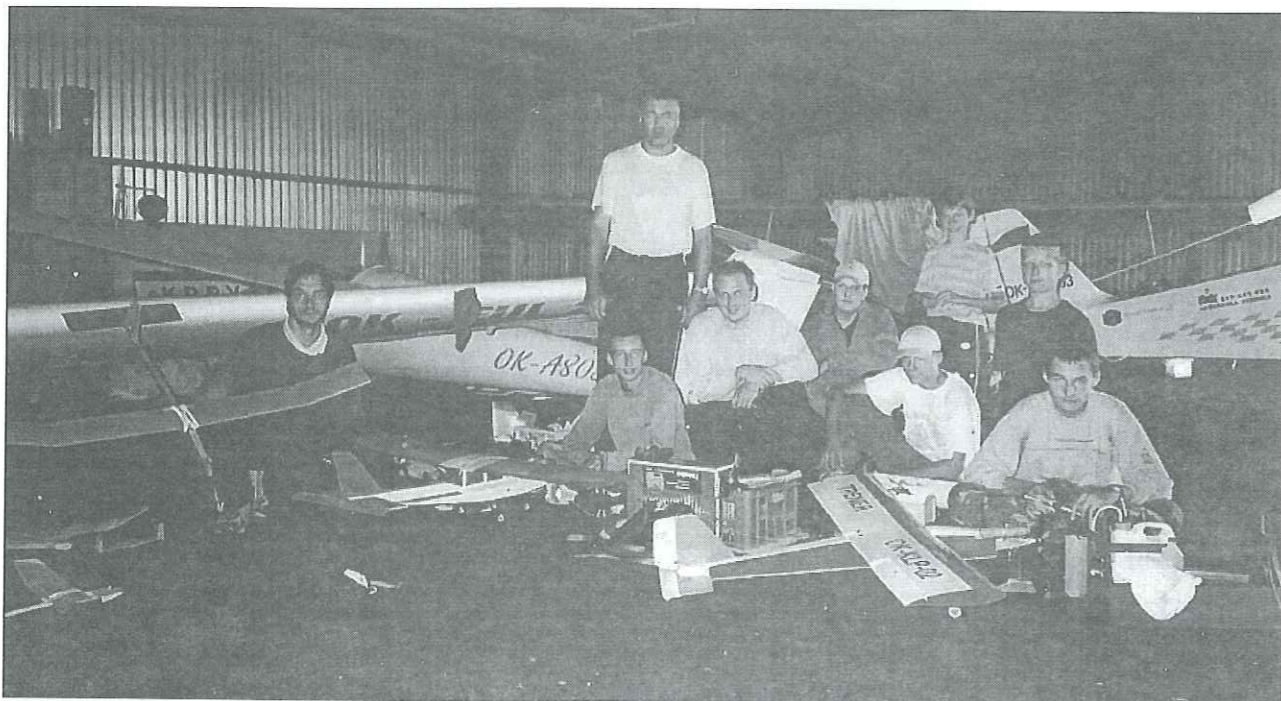
10. srpen 2002 byl začátkem letecko-modelářského tábora Kolpingovy rodiny Blansko. Stejně jako loni i letos se tento tábor opět uskutečnil na letišti ultralehkých letadel v Kotvrdovicích.

Původně jsme do Kotvrdovic měli přijet na kolech, ale kvůli špatnému počasí jsme jeli auty. Po příjezdu jsme vybalili stany a nachystali letadla. Letos jsme však kvůli dešti moc nelétali. V žádném případě jsme však nezaháli a s kamarády jsme si povídali o leteckých modelech a létání s nimi. Protože přšelo, do stanů se dostala voda, a tak jsme nouzově spali v hangáru. Bylo zvláštní usínat pod křídly velkých letadel, asi proto se nám zdály samé létací sny.

Pršet přestalo až ve středu večer. Snažili jsme si s naším vedoucím Jiřím Minářem a panem Antonínem Mašnéglem, kteří se o nás po celou dobu starali, vše vynahradiť. Ve svém volném čase jsme však také pomohli s údržbou okolí letiště. Za odměnu nám pak ing. Dorazil a MUDr. Moravec umožnili krátký vyhlídkový let v ultralehkém letadle. Všem se let moc líbil. Domů jsme se nadšení vrátili v pátek 16. srpna 2002.

Chtěl bych za všechny moc poděkovat AERO Klubu Blansko za to, že jsme mohli na letišti být, i všem, kteří se o nás starali.

Vojtěch Mrázek, 7. třída

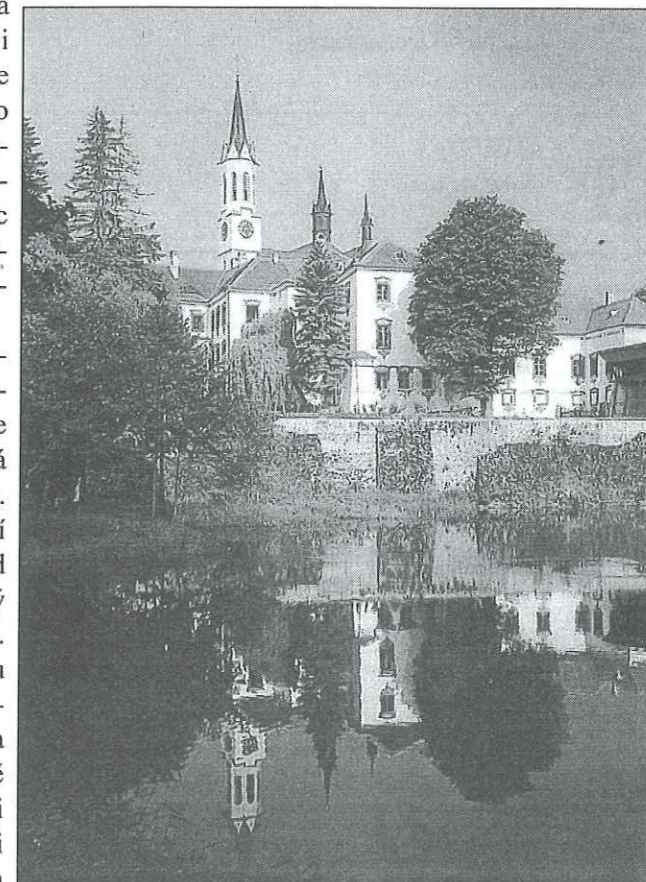

KR Nýřany - zpráva o činnosti

V měsících lednu, únoru a březnu jsme se dle možnosti scházeli na faře v Nýřanech, a většinou v pátek večer - po mši sv. nám P. Uhlíř promítal na videu různé filmy s náboženskou tematikou (Lurdy, Král David, P.Pio, Zachariáš...). Větší společné setkání proběhlo při návštěvě St. Plzence v květnu, kde jsme se setkali a obnovili naše přátelství nejen se členy KR a farníky St. Plzence, ale i se známými tvářemi zájezdu z pasovské diecéze. O tomto setkání se psalo již ve Zpravodaji. Pro nás z toho vzniklo ujednání, že příští společné setkání se uskuteční v Úhercích, a to 15. září při bohoslužbě slova u kapličky bl. Hroznaty. Účast přislíbil Otec biskup Fr. Radkovský a my se moc na toto setkání těšíme. Doufáme, že i počasí nám bude nakloněno, neboť pobožnost se konává venku.

Největší akcí KR Nýřany byl dlouho připravovaný zájezd do jižních Čech. Autobus byl plně obsazen, ani jsme nemohli všechny zájemce vzít. Nejprve jsme jeli na poutní místo Dobra Voda u Nových Hradů (okr. Č. Budějovice). Chrám je zasvěcen P. Marii Dobré rady. Poutní chrám byl postavený v letech 1708 - 1715, pod svatyní vyvěrá známý léčivý pramen, objevený r. 1564, nejvíce účinný prý proti nemocím očí. Kdysi zde byly otevřeny i lázně. Při příjezdu jsme byli očekáváni místním farářem, kostelníkem a ministranty. Přišli s korouhví a křížem, a tak se uskutečnilo malé procesí za zpěvů písně "K nebesům dnes zalet' písní" - jsme procházeli vnitřními podloubími do chrámu P. Marie. Mši sv. celebroidal místní kněz spolu s naším P. Uhlířem, rovněž ministranti byli z obou míst. Po mši sv. nám byl podán poutavý, zcela vyčerpávající výklad o vzniku i historii tohoto poutního místa, o interiéru, kaplích a sochách uvnitř i zvenčí chrámu. Dokonce jsme všichni dostali na památku hezky vypravenou publikaci "Cesta utrpení P. Marie."

Po rozloučení jsme byli pozváni do blízkého kostela a kláštera v Nových Hradech. Duchovní správu obstarávají cisterciáci z Vyššího Brodu. Obraz na hlavním oltáři znázorňuje seslání Ducha svatého, a nad ním je obraz milánského kardinála Karla Boromejského, r. 1610 prohlášeného za světce. Nad svatostánkem je v bohatém rámu zažloutlý, 17x34 cm veliký dřevoryt Panny Marie Dobré Rady. Tento obrázek našel Karel Bonaventura Bugwoy r. 1619 ve spá-

Kláster Vyšší Brod.

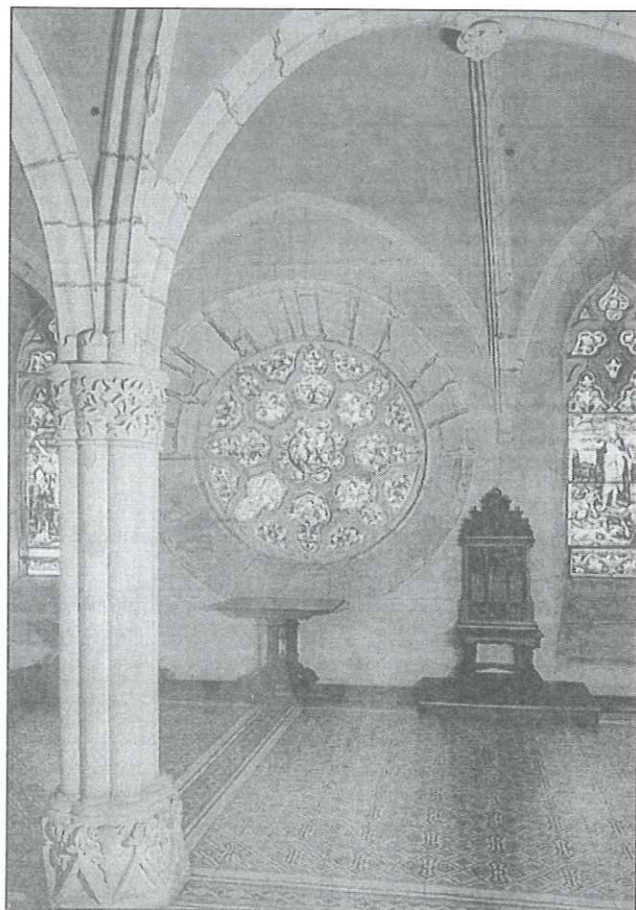
KR Nýřany - zpráva o činnosti

Chrám Panny Marie Dobré rady v Dobré Vodě u Nových Hradů.

leništi v Záblatí a je považován za zázračný. Také jsme se u něho všichni pomodlili. I zde nám byl podán široký výklad a poté jsme byli pozváni na prohlídku samotného kláštera Nové Hradý. Bohužel, museli jsme ale pospíchat, neboť odpoledne jsme již měli objednanu pobožnost v kostele Vyšší Brod i prohlídku kláštera. Je to nádherné, hojně navštěvované poutní místo, a trvalo by dlouho o něm psát. Pomodlili jsme se na tomto svatém místě za všechny jeho zakladatele, i za ty, kteří toto místo takto udržují. Vzpomněli jsme i na naše milé a drahé doma, a poděkovali za celý den nezapomenutelných dojmů. Na podzim se chystáme dělat zájezd do kláštera Teplá u K. Varů, a dá-li Pán Bůh, v říjnu na závěr roku na poutní místo Osek.

Helena Huřáková
předsedkyně KR Nýřany

Kapitulní síň kláštera ve Vyšším Brodě.

Zprávy z Mezinárodního Kolpingova díla

Kolín

Kam kráčíš Evropo - vize o společném rozšířeném domě

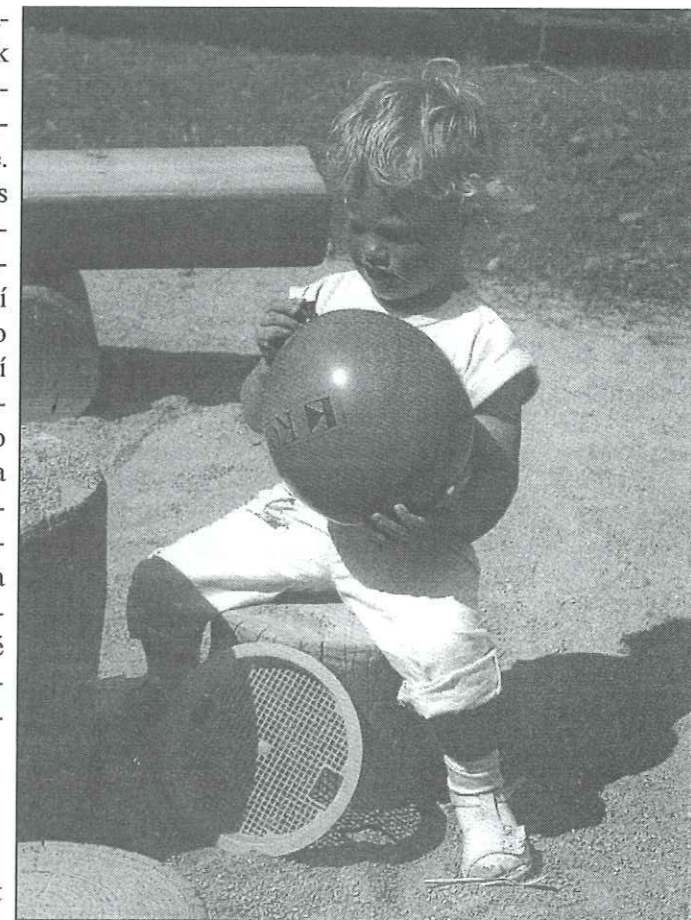
Evropská společnost stojí před jasným rozšířením jejich členských států. Po pádu "Železné opony" v roce 1989 projevil státy střední a východní Evropy zájem o členství v Evropské unii. Toto plánované rozšíření však postavilo evropskou společnost před zcela nové otázky a zcela nové výzvy.

Kolpingovo dílo evropský integrační proces od začátku doprovázelo a podporovalo jako součást podpory míru v Evropě. Nyní však toto plánované rozšíření EU způsobilo u evropských občanů uvnitř EU, a v možných připojených zemích, strach a zároveň naděje. Kolpingovo dílo Evropa proto odstartovalo s finanční podporou Evropské unie diskusní proces, aby se v 9 zemích v rámci víkendových seminářů shromažďovala očekávání a obavy lidí v ohledu na evropský integrační proces a toto pak bylo zaneseno do společného prohlášení evropského Kolpingova díla. Na základě tohoto prohlášení se potom chce Kolpingovo dílo Evropa zapojit do evropského sjednocování a současně se členy z různých evropských národních svazů propagovat podporu tohoto integračního procesu. Při vypracování stanoviska evropského Kolpingova díla k evropské integraci půjde také o to, upozornit na společné hodnoty v evropské společnosti a vštípit do paměti křesťanství jako hnací sílu evropské kultury.

Jihoafrická republika

Kolping nyní také v diecézi Port Elizabeth

Město Port Elizabeth na východním pobřeží Jižní Afriky patří k nejchudším městům země. V některých městských částech je počet nezaměstnaných až 95 % a chudoba je tím v těchto místech pochopitelně značná. Kolpingovo dílo JAR si vybralo jednu chudou diecézi, aby zde stanovilo hlavní priority, přispělo k jejich řešení a později ke vzniku Kolpingových rodin. V první fázi bylo s podporou biskupů vybráno 20 mladých lidí, kteří disponují vůdčími schopnostmi. Těchto 20 mladých lidí bylo pozváno Kolpingovým vzdělávacím centrem Dysseldorp na 10-ti denní seminář, kde získali všeobecné znalosti o cílech a základech Kolpingova díla. Z této skupiny se mezitím vytvořila

Zprávy z Mezinárodního Kolpingova díla

jedna Kolpingova rodina, která pracuje s mladistvým elánem na prosazení ideálů Kolpingu. Prvním konkrétním počinem byl výběr 28 nezaměstnaných mladistvých, kteří se nyní podílejí na programu Kolpingova díla JAR, k jejich přípravě na vstup do pracovního procesu.

Hubert Tintelott
generální sekretář Mezinárodního Kolpingova díla

Autor zpráv z Mezinárodního Kolpingova díla Hubert Tintelott s Otcem Tiškem při návštěvě rodného domu bl. Adolpha Kolpinga v jeho rodném Kerpenu.

Kolpingblatt

112. Jahrgang
September 2002

ZEITUNG DES KOLPINGWERKES DEUTSCHLAND

Místo "Adolf" nyní "Adolph"

Neustále to samé! Nějaké město se rozhodne, že pojmenuje některou svoji ulici či náměstí po zakladateli Kolpingova díla blahoslaveném Adolphu Kolpingovi (což není v Německu vůbec neobvyklé - pozn.red.). A když cedule s názvem ulice visí, je na ní napsáno křestní jméno Adolf s "f", místo správného Adolph s "ph".

To se stalo v těchto dnech v Cloppenburgu, kde jedna ulice na novém sídlišti dostala název "Adolf-Kolping-Ring". Rudolf Bösing, předseda místní Kolpingovy rodiny, si šel stěžovat na příslušnou radnici. Úspěšně! Město uznalo chybu a dalo zhotovit nové cedule se správným pravopisem.

Jak sdělil spolkový sekretář Kolpingova díla pan Michael Hanke místním novinám: V rodném listě z roku 1813 je zaznamenáno jako jméno novorozence "Adolph".

Informace o mezinárodních akcích

02.18

11. 9. 2002

Podrobnosti a přihlášky na všechny akce jsou v místnosti 108 (Duha) nebo 114 (Kruh sdružení dětí a mládeže), Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1, tel./fax 24102-375,-469, tel. 24102-374,-471, mobil 0603.438822, e-mail prokes@duha.cz a mirek.prokes@hotmail.com (poslat na obě adresy). Můžete si je též stáhnout z www.muweb.cz/spolecnost/prokes/zinfweb.htm

Zajímá-li vás akce, ale cena je příliš vysoká, nebývá pro nás problém ji jedním snížit na zlomek, tj. na cenu obvyklou v Česku. Za akce neručíme, neboť nejsme jejich pořadatelé (jen těch tučně tištěných), pouze o nich informujeme!

Změny oproti poslední verzi jsou kurzívou. U každé akce jsou uvedeny údaje (F ... jen pro funkcionáře mládežnických organizací, V ... pro vedoucí dětí a mládeže, * ... údaj není k dispozici) v pořadí:

datum, název, místo (stát), jazyk, věk, cena, pozn., pořadatel, uzávěrka

Kdykoli do 30. 11. 2002 Alternativní workcamp, Bodrum (TR), A, neomezen, 1000 Kč a cesta, práce s mentálně postiženými (vč. potápění) aspoň na 4 týdny, SCI, ihned

20. až 26. 9. 2002 K trvale udržitelnému rozvoji Evropy, Sofia, A, do 30 let, 40 €, mládežnická konference pod patronací Romana Prodiho: jak má Evropa vypadat za 20 let?, JEF, ihned

22. až 27. 9. 2002 Světové forum o drogách a jiných závislostech, Montréal, A/F, neomezen, 375 (studenti) až 825 CAD + cesta a pobyt, symposia a výstava, *, ihned

22. až 28. 9. 2002 Festival mládeže Cabueñes, Gijón (Šp.), Šp., od 18 let, jen část cesty, *, ihned

V 22. až 29. 9. 2002 Školení skupinové práce, Káhira, A, neomezen, 200 eur a cesta, ICYE, hned

26. 9. až 8. 10. 2002 Mládežnická cyklojízda BLUE, Sofia – Atény, A, do 30 let, 50 €, pod patronací Margot Wallströmové za trvale udržitelný rozvoj, JEF, ihned

29. 9. až 1. 10. 2002 Setkání mladých novinářů, na lodi Kiel – Oslo, detaily na vyžádání...

V 30. 9. až 2. 10. 2002 Konflikt a mezinárodní setkávání mládeže, Berlín, N, neomezen, detaily ještě nejsou, Tandem

3. až 6. 10. 2002 Ženská práva v rozvojovém světě, Guadalajara (Mex.), A/F/Šp., neomezen, 160 až 350 USD (dobrovolníci jen 100 USD) a cesta, přestavba globalizace, AWID, ihned

6. až 13. 10. 2002 Role Evropy v globální bezpečnosti, demokracii a spravedlnosti, Sofia, A, detaily budou později, JEF, ihned

6. až 13. 10. 2002 Zapojování mladých lidí do rozhodovacích procesů, Strasbourg, A/F, do 30 let, 54 eur (cesta hrazena), ECYC, *

F+V 8. až 11. 10. 2002 Mládež a všelidské hodnoty, Ženeva, A, 18 až 35 let, 30 eur (cesta hrazena), mládež v měnících se časech-sociální interakce-mládež a násilí, YFJ, ihned

9. až 13. 10. 2002 Strategie mládeže proti rasismu a diskriminaci v Evropě, Bukurešť, A, neom., skoro zdarma, prac. skupiny-příprava akcí-polit. kavárna-interkult. večer, UNITED, ihned

Slevy do 1000 Domů přátel přírody od horských srubů přes hotýlky po tábořiště ve výši 15 až 50 % jsou k dostání na sdružení Duha (adresa stejná jako v záhlaví) ve formě legitimace mezinárodní organizace NFI (Naturfreunde Internationale) a známky v těchto cenách:

děti do 15 let 30 Kč, mládež do 18 let 50 Kč, dospělí 70 Kč, člen Duhy zdarma.

Jednotýdenní až tříměsíční stáže v Německu pro pracovníky s dětmi a mládeží (dobrovolné i profesionální 18 až 30 let) zprostředkují Koordinační centra Tandem pro česko-německé výměny mládeže v Plzni a Regensburgu (Řezně). Němci platí ubytování, stravu, pojištění, 80 % jízdenky MHD a kapesné 125 eur měsíčně. Také do Vaší organizace lze přijmout německého stážistu (18 až 35 let) na 2 až 4 týdny za obdobných podmínek.

Tandem Řezno hledá dobrovolníky do 26 let se znalostí PC/internet a NJ či AJ na 3 až 12 měsíců (vše hrazeno + kapesné 175 eur měsíčně). Kdo dřív...

Stipendia na semináře v SRN pro české odborníky na práci s mládeží nabízí Tandem.

Dvoutýdenní až tříměsíční profesní praxe v Německu pro učně, studenty a absolventy VOŠ, SOŠ a SOU a nezaměstnané ve věku 16 až 26 let, včetně kapesného min. 500 Kč/týden (viz výše). Základ němčiny nebo angličtiny nutný. Místo praxe je třeba si domluvit přes Tandem Plzeň. Speciální nabídka pro tesaře, zedníky, pokrývače a jiná stavební řemesla.

Program EU "Mládež":

Evropská dobrovolná služba (EDS) – možnost dlouhodobého pobytu v cizině zdarma! Česká národní agentura programu "Mládež" (youth@youth.cz) má příležitostné nabídky.

Dlouhodobá EDS u poboček SCI (kde, jazyk, trvání, nástup, uzávěrka, pozn.):

- organizování workcampů 2003 Barcelona (SP), A+Šp., 6 měsíců od 1. 2. 2003, 20. 9. 2002, kapesné 150 eur/měsíčně, dvouměsíční kurz španělštiny zdarma!
- vedení dobročinného bazaru Emmaus, Kolín n.R. (D), N, 6 až 12 měs.,
- vzdělávací ekocentrum Lützensömmern (D), N, 6 až 12 měs. od dubna 2003, 31. 10. 2002
- biofarma Dierstorf (D), N, 6 až 12 měsíců od března 2003, 15. 10. 2002,
- vzdělávací činnost, Buchenwald (D), N, 6 až 12 měsíců od března 2003, 15. 10. 2002

EDS v Poznani od října 2002 do října 2003 jako koordinátor mezinárodních projektů SCI, práce 38 h týdně za ubytování, pojištění a diety. Věk od 21 let, nutná angličtina a zkušenost s workcampy.

Měsíční stáže pro mladé ochránce životního prostředí v Regionálním středisku Rady Evropy/ u Budapešti:

termín	uzávěrka
11. 11. až 8. 12.	23. 9. 2002

Vědecká stipendia Společenskovědního výzkumného ústavu v Kolíně nad Rýnem na 1 - 2 roky ve výši 920 eur (doktorandi) či 1650 eur (postdoktorandi) měsíčně. Uzávěrka: 31. 10. 2002

Stipendia H. Humphreyho – 10 měs. na vybrané univerzitě USA včetně šestitýdenní stáže. Předpoklady: absolvent VŠ a nejméně pětiletou praxí, perfektní angličtina, Uzávěrka 10.10.2002

Komise o globalizaci Mezinárodního parlamentu mládeže hledá příspěvky od lidí ve věku 15 až 28 let. Přihlášky: www.iyp.oxfam.org/involved/questionnaire.html, uzávěrka 30. 9. 2002.

Ekologické NNO mohou podávat projekty na rok 2002 u Evrop. komise, DG Životní prostředí, ještě do 9. 9. 2002. Výzvu k podávání projektů na rok 2003 zveřejní EK koncem září 2003. Podklady na adrese http://europa.eu.int/comm/environment/funding/ngo/call_ceec_en.htm

Program PHARE – Rozvoj občanské společnosti: projekty v trvání až 18 měsíců přijímá Nadace pro rozvoj občanské společnosti do 23. 9. 2002, 16:00 hodin. Formuláře na www.nros.cz

Konkurz na ředitele a náměstků Evropské romské informační kanceláře v Bruselu (na 3 roky) se znalostí angličtiny, romštiny a dalšího evropského jazyka. Uzávěrka 28. 9. 2002.

Léto Kolpingovy rodiny Starý Plzenec

Cyklistický tábor v Kašperských horách

V letošním roce jsme uskutečnili letní tábor pro větší děti v Kašperských horách od 13. do 20. července. Ubytování jsme byli na faře v Kašperských horách.

Tábor byl zaměřen na cyklistické výlety do okolí Kašperských hor. Někteří zdatní účastníci zvolili trasu až do Nýrska. Kola jsme využili i při dopravě tam a zpět. Do Sušice jsme jeli vlakem (kola jsme měli jako spoluzavazadla) a odtud na svých dopravních prostředcích. Hned první etapa prověřila lidi i stroje.

Autem se dopravilo vybavení kuchyně (zásoby, kuchařka a dvě nejmladší účastnice). Paní Komínková, která nám vařila, čekala při příjezdu překvapení. Kuchyně byla v tragickém stavu. Více jak tři hodiny zlidšťovala prostory, aby nás mohla posadit k jídlu při našem příjezdu.

První dny přály cyklistickým výletům, potom začaly dešťové přeháňky a objevily se i úrazy. Tehdy nám poskytlo azyl místní informační středisko s kvalitními přírodovědnými filmy o Šumavě a se zajímavou expozicí. Dále jsme navštívili dvě pěkná filmová představení.

Velký věkový rozdíl mezi účastníky byl trochu překážkou při účasti na společných programech. Řešením bylo, že starší táborníci jezdili své delší trasy sami pod vedením asistenta Jakuba Štekl, který byl současně opravářem a údržbářem našich kol.

Spojení starších a mladších se osvědčilo při stezce odvahy, kterou starší pro mladší připravili a nebylo na překážku ani při fotbalových utkáních.

Světlana Hrubá, vedoucí tábora

Stanový tábor

Pro děti do 10 let byl opět letos uskutečněn stanový mini tábor na farní zahradě ve Starém Plzenci od 27. července do 4. srpna. Hlavní vedoucí byla Mgr. Jana Bělová.

Farní zahrada ve Starém Plzenci každé prázdniny ožije smíchem dětí - účastníků stanového tábora. Když přišel pan Kabát, člen místní KR, aby děti vyfotil, byly zde jen některé. Hlavní vedoucí Jana a ostatní děti připravovaly stezku odvahy.

Léto Kolpingovy rodiny Starý Plzenec

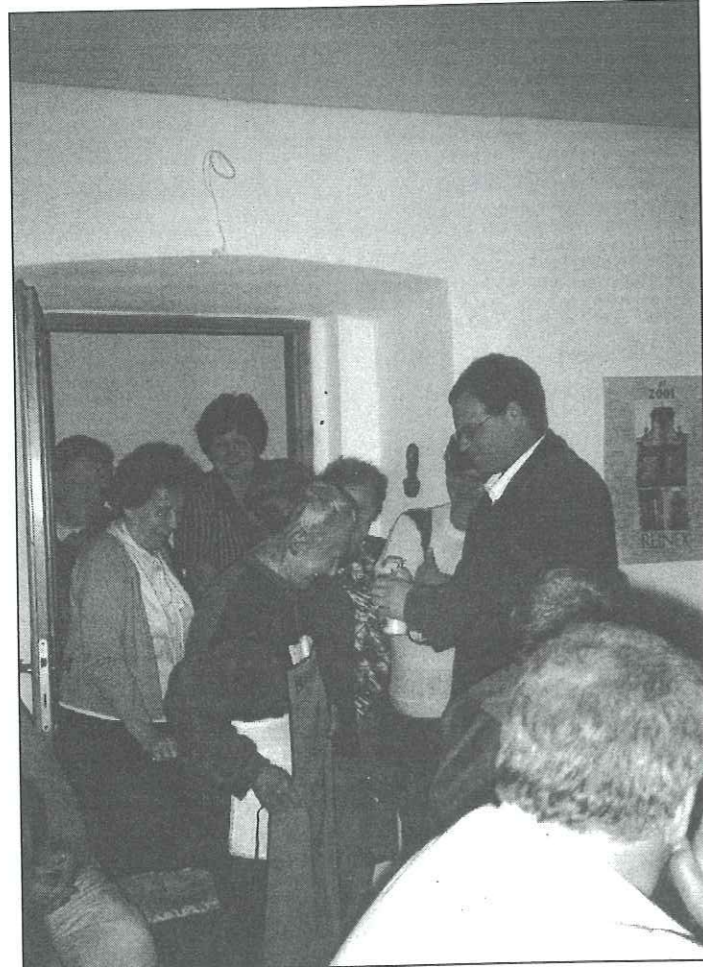
Počasi dětem přálo celý týden, užily si koupání - ve vodě byly všechny ve svém živlu. Potom byla i chuť k jídlu a i nejezdící začali vylizovat talíře. Odměnou po takovém výkonu byla žvýkačka.

Většina maminek vybavila své potomky na tábor sladkostmi a my jenom doufáme, že se tento nešvar již nebude opakovat. Hned při nástupu musely děti zásoby sladkostí odevzdat vedoucí, která je dětem rozdělovala po jídle a dle zásluh. K tomuto kroku nás vedla zkušenost z minulých táborů, kdy jsme při vyklízení stanů našli pod matracemi bonbóny, sušenky a další "překladky".

Letos jsme na táboře měli čtyři mimoplzeňská děvčata, která si přála, aby tábor ještě pokračoval, protože se jim s námi moc líbilo. Chlapci proháněli míč, udělali si branky a každou volnou chvíli hráli. Chodili si s nimi zahrát dokonce i děti z okolí. Celé táborové osazenstvo pobavil jeden z hochů - Dominik, když se při večeři vsadil s panem farářem, že sní všechny bramborové šišky, které měl na talíři. A bylo jich hodně, protože mu jeho sousedi přenechali část ze svého. Moc se nám líbilo jeho vyjádření, že nemůže sázku prohrát, protože chce klukům z výhry něco koupit. Svě předsevzetí splnil, sázku vyhrál i když mu z té velké snahy pomalu lezly oči z důlků.

A tak jsme skončili náš letošní druhý tábor a těšíme se na ty další v příštím roce.

Zdeňka Komínková
předsedkyně KR Starý Plzenec

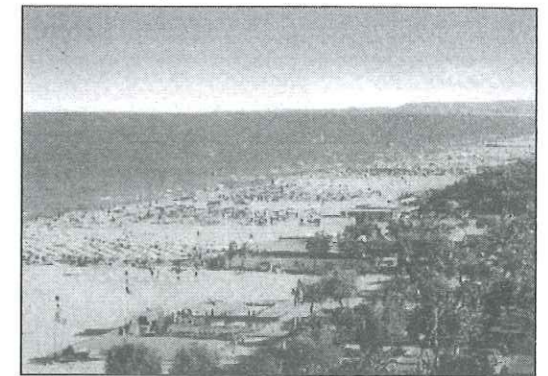

Zázemí a útočiště poskytla táborníkům budova fary, kde je svou péčí zahrnovala mimo jiné paní Komínková. Ta na této fotografii dostává jako dárek od předsedy pasovského Kolpingova díla Wolfganga Zehetmaira zástěru vyvedenou v kolpingovských barvách.

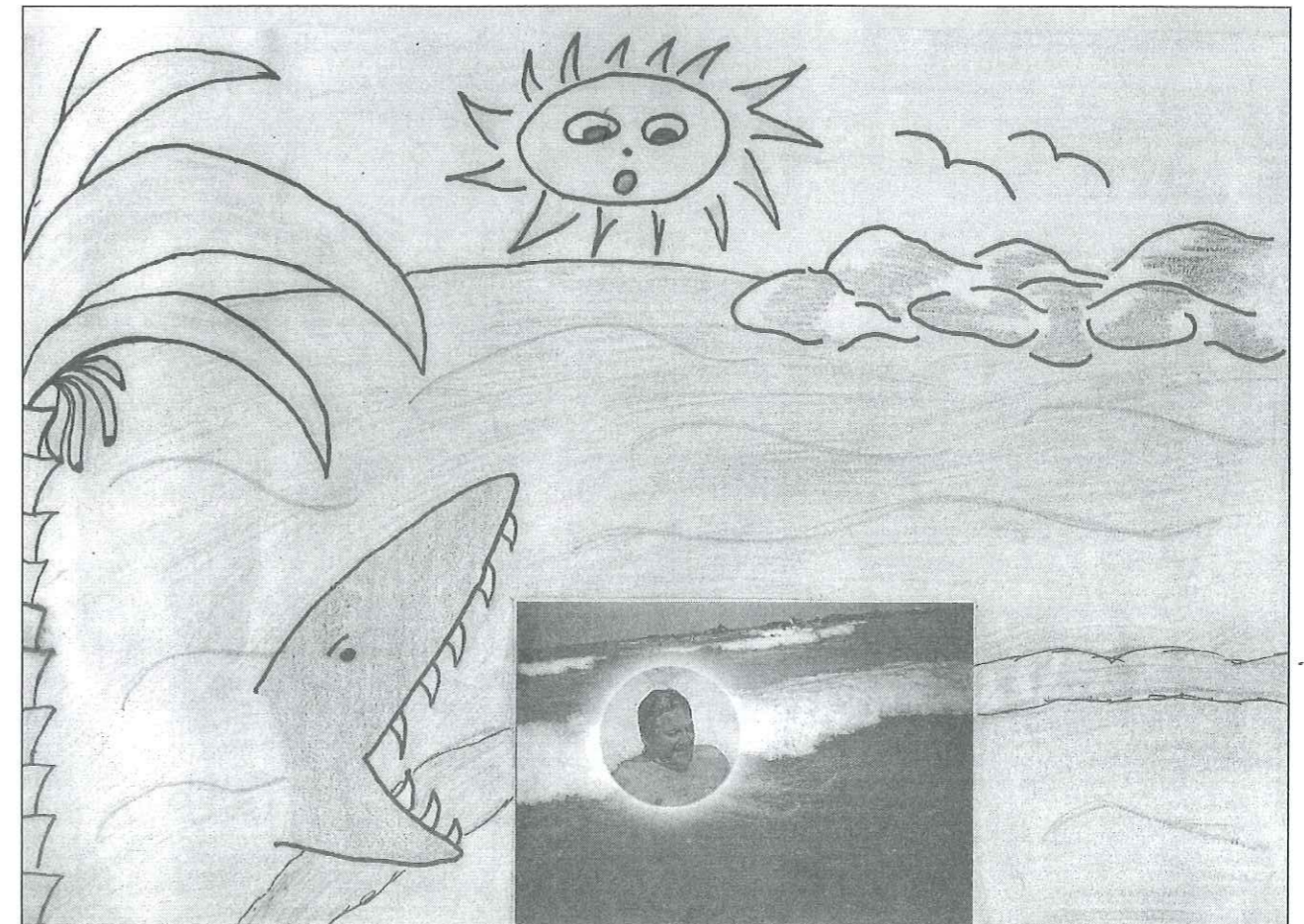
Kolpingova rodina Kunštát na dovolené

O deset dnů (21.-30.6.2002) si prodloužila prázdniny Kolpingova rodina Kunštát tradiční společnou dovolenou, na kterou vyrazili její členové již po osmé. Jejich cílem se tentokrát stala Itálie a kemp Duca Ameoleo. Padesát členů a příznivců Kolpingova díla strávilo kouzelný týden u Jaderského moře. Nad fotografiemi budou všichni jistě dlouho vzpomínat na palmy, písčité pláže, rozbourané moře i na sluncem rozpálené "Věčné město" Řím.

Alois Havelka
předseda KR Kunštát, organizátor a účastník zájezdu, řidič autobusu, koordinátor a bavič - prototyp ukázkového předsedy Kolpingovy rodiny (tento komentář doplnil šéfredaktor M.Kubík)

Slunné pobřeží Itálie hostilo tento rok padesátku členů Kolpingovy rodiny z Kunštátu.

Předseda KR a vedoucí zájezdu Alois Havelka se nechává omývat příbojovou vlnou.

Evropský tábor Kolpingovy mládeže v Krakově (3. - 11. srpna 2002)

"Dobrý den, na Juniorpas do Brna," kupuji si lístek na nádraží v Přerově. "Co se tak tlemíte?" zazní jako odpověď. "Mám dobrou náladu." Inu, paní mi lístek samozřejmě prodala - a ještě byla té kozí dobroty, že mi i vyhledala nejbližší spojení. K dobré náladě byl opravdu důvod - vždyť jsem

se právě vracel naplněn spoustou nových dojmů, neopakovatelných zkušeností, zážitků a především s poznáním, že dobří lidé žijí všude a mají zájem o nás a o naše přátelství. Ve znamení toho všeho se odehrál předcházející týden. Ale popořádku:

Sjelo se nás něco přes čtyřicet ze dvanácti evropských zemí (Švýcarsko, Německo, Rakousko, Itálie, Nizozemí, Česko, Slovensko, Maďarsko, Rumunsko, Ukrajina, Moldávie, Jugoslávie - a k tomu samozřejmě domácí Polsko). Z České republiky jsme přijeli dva - já a dále student teologie plný energie Petr Kučera z Hulína. Po sobotním příjezdu do Kolpingova domu v Luborzyci u Krakova a následné večeri nastal večer určený k prvním poznáním.

Hrály se různé hry - a vězte, že o zábavu nebyla nouze. I všechny následující večery jsme trávili v Luborzyci - byly věnovány tanci, rozhovorům, vzájemnému poznávání.

V neděli jsme jeli do Krakova - po mši svaté v zaplněném hlavním městském kostele jsme se rozprchli po družstvech po městě, abychom o něm zjistili nejrůznější zajímavosti. Odpoledne se konal happening Kolpingova díla na hlavním krakovském náměstí - představovali jsme Kolpingova díla jednotlivých zemí, kapela hrála místní lidové tance, a také se hrály hry, do kterých jsme zapojovali přihlížející, kterých bylo snad několik stovek. Druhý den se už o nás psalo v novinách a o pár dní později jsme poskytovali rozhovory polské televizi - když je někde Kolping, musí se o tom přece vědět.

V pondělí jsme po dopolední důkladné prohlídce města s průvodci navštívili Sanktuárium Božího milosrdenství v Krakově. Proudí sem tisíce poutníků, aby se zde modlili. Lidé se přicházejí inspirovat odkazem bl. Sestry Faustyny Kowalské, které Bůh zjevil své veliké milosrdenství, které nabízí celému světu. Žije zde asi stovka řeholních sester, z nichž jedna nám brilantní němčinou vyprávěla o sanktuáriu, o sestře Faustyně a Božím milosrdenství. Byl to velice silný zážitek. Jen několik dní po našem odjezdu navštívil sanktuárium Svatý otec Jan Pavel II., aby zde posvětil nově postavený veliký kostel, který pojme 12 000 lidí.

Židovský hřbitov v Krakově.

Evropský tábor Kolpingovy mládeže v Krakově (3. - 11. srpna 2002)

Úterý bylo věnováno tragické zkušenosti, kterou Evropa zakusila za druhé světové války. Navštívili jsme koncentrační tábor v Osvětimi, kde nás seznámili se všemi krutostmi a zvěrstvy, které se tu děly. Večer jsme zhlédli film Život je krásný - o rodině poslané do koncentračního tábora. Malý zvědavý synek neví, o co se jedná - a jeho táta jej udržuje v blažené nevědomosti: jejich pobyt v táboře mu prezentuje jako velkou hru. Tím, jak chodí pracovat, získávají body, tím, že synek se schová a nikdo ho neuvidí, získají také každý den body - a i když je to těžké, přece to nevzdají. V posledních dnech války jde do tuhého - otec je zastřelen, ale synek to neví a hraje hru dál - a když přijíždějí sovětsí vojáci, je v celém táboře sám. Vojáci ho vezmou k sobě a chlapec má obrovskou radost, protože právě získal 1000 bodů, a to znamená vítězství.

Středa byla zasvěcena poznávání krás Polska - zavítali jsme do solných dolů ve Wieliczce, kde se sůl těžila po sedm století až do roku 1992. Nyní je zde muzeum těžby soli, ale hlavně obrovský labyrint podzemních chodeb a slují, v nichž je k vidění spousta krápníků, ale i lidských výtvorů - soch, památníků, celých velkých kaplí, podzemních jezer. Vše je ze soli v hloubce více než sto metrů pod povrchem. Hlavní myšlenkou tábora byl ekumenismus - a tak jsme odpoledne navštívili krakovskou pravoslavnou farnost. Místní pop nám vyprávěl o životě farnosti, o vztazích s katolickou církví (byl s nimi spokojen) - a pak se dočkal velkého množství otázek, hlavně ze strany našich německých přátel. Podobně tomu bylo další den ráno v evangelické farnosti sv. Martina. I zde zaznělo mnoho podnětných otázek. Navečer přišlo řádění v aquaparku. Veliké tobogány (anebo malé, ale zato rychlé asi jako lyžařské můstky), vířivé koupele a spousta dalších atrakcí byla naše.

Ve čtvrtek jsme procházeli krakovské židovské město - čtvrť Kazimierz. Průvodci nám byli dobrovolníci z Německa a Rakouska, kteří pracují v Museu židovské kultury - a byli průvodci opravdu velmi zasvěcenými. Židovská kultura má svoje kouzlo, a tak bylo po celé odpoledne co obdivovat a nad čím se zamýšlet. Mimo jiné i nad antisemitismem, který je v Polsku velmi rozšířený.

Po staletí byl Krakov hlavním městem Polska a tato skutečnost se na něm nesmazatelně zapsala. A protože se říká: "To nejlepší nakonec," přišel královský hrad Wawel a katedrála na řadu až v pátek. Poté, co nás na radni-

Koncentrační tábor Osvětim.

Evropský tábor Kolpingovy mládeže v Krakově (3. - 11. srpna 2002)

Město Krakov

ci přivítal starosta města Krakova, vydali jsme se k tomuto hradnímu komplexu, který předčí snad jen pražské Hradčany. (Nepředčí ho však co do počtu lidí modlících se v katedrále.) Na její věži je královský zvon Zikmund, vážící 12 tun a mající stejný osud jako velký zvon pražské katedrály - i jemu nedávno (na Vánoce 2000) puklo srdce.

Sobotní program se již z větší části odehrával v Kolpingově domě - účastníci si vyměňovali své zážitky a názory na vše, co během týdne mohli zažít. Po děkovné bohoslužbě v jezuitském kostele následoval závěrečný zábavný večer plný her, které připravily jednotlivé národní skupinky.

Popravdě řečeno, už jsem navštívil několika zahraničních akcí pořádaných Kolpingovým dílem, ale tento tábor byl zatím nejlepší z nich. Proto zvu všechny zájemce na tábor, který se uskuteční příští rok pravděpodobně v Portugalsku - myslím, že účasti nebude nikdo litovat.

Ladislav Koubek, KR Velká Bíteš

Biskup světil prapor Kolpingovy rodiny

Požehnání a svěcení praporu Kolpingovy rodiny Velká Losenice, které se uskutečnilo při tradiční pouti 18. srpna 2002 v Malé Losenici. Prapor požehnal a posvětil Mons. Josef Kajnek, pomocný biskup královehradecký.

Děti z Velké Losenice navštívily o prázdninách Březovou

Prázdniny jsou již skoro na svém nejpříjemnějším konci, léto si pomalu obouvá dobré boty na dalekou cestu, školáci možná s trochou strachu, možná s trochou odporu, možná s trochou radosti obchází školní tašku a přemýšlí nad blížícím se školním rokem. Prázdniny v nich, a vím to ze zkušenosti, však budou ještě několik týdnů doznívat, se všemi příhodami, zážitky, vzpomínkami na krásné chvíle i na nové přátele a kamarády.

Některé děti z naší Velkolosenické a Havlíčkoborovské farnosti byly na křesťanském táboře v Březové, pořádaném naší Kolpingovou rodinou. V nádherné krajině chráněné oblasti Bílé Karpaty strávily ve dvou turnusech čtrnáct dní.

Není tábor jako tábor a ten náš byl opravdu letní, sluníčkový i trochu deštivý, odpočinkový i trochu pracovní (to když nám velkou práci dalo vylézt na Malý nebo Velký Lopeník), sportovní i trochu lenošivý, volný i trochu vojenský, slad'oučký a hodně dobrý (to když mizelo jídlo v dětských bříškách jak v bezedných studnách) a hlavně ten náš tábor byl nádherný tím, že byl osvěžující, dobrý i pracovní pro naši duši.

Celý pobyt byl zaměřen na prohloubení našeho přátelství s Bohem. Vůdcem duchovního programu a hlavním organizátorem byl správce naší farnosti administrátor P. Daniel Kolář. Jemu patří veliké díky za

vytvoření, udržování dobré nálady a hlavně za jeho příklad ve vztahu k Bohu a k víře, díky za jeho přednášky a duchovní vedení.

V Březové je nádherný kostel zasvěcený sv. Cyrilu a Metodějovi a tam jsme se denně setkávali s naším přítelem Ježíšem, mohli s ním hovořit při společných

Děti z Velké Losenice navštívily o prázdninách Březovou

modlitbách, setkávat se s ním v eucharistii, zpívat písně. Třikrát denně zvaly zvony k modlitbě Anděl Páně a ta děti oslovila, že i když jsme byli zabráni do her a příprav scének, zvony nám připomněly tuto modlitbu a všichni se v několika chvílích sešli na určeném místě. Děti si vyzkoušely snad všechno, co jen jde při slavení eucharistie. Od ministrování (ministrovali chlapci i dívky) přes čtení a zpěv žalmů, přinášení darů (chleba a vína a dalších a ne ledajakých) až po zpěv kánonu a písní. Přirozenou se pro ně stala modlitba před jídlem a hodně, hodně hlasité pokřiky, aby všichni věděli, jak nám chutná.

V prvním turnusu byly mladší děti, od 1. do 4. třídy. Vytvořily se skupiny děvčat a chlapců, které se jmenovaly: Slubeneručniškyce, Společenstvo Drákulovy krve, Večernice a Šelmy. Ve druhém turnusu byly starší děti od 5. do 9. třídy a jejich skupiny se jmenovaly: Křesťánci, Čtyřlístek, Perličky a Neviňátka. Po celý pobyt probíhalo hodnocení členů jednotlivých skupin, úklid, pomoc v kuchyni, soutěže, znalostní testy, dobré skutky (každodenní hra Andělíčci), chování.

Předposlední táborový den byl, jednoduše řečeno, nej, nej, nej. Po ranní modlitbě, hygieně, snídani a nástupu se děti vypravily po stopách Cyrila a Metoděje, kteří šli na Krym hledat ostatky papeže Klementa na žádost císaře Michala. Našly nejen to, co najít měly, totiž pořádný sladký poklad, ale dokonce je přijal při krátké audienci sám císař Michal. Po mši svaté a dobrém obědě se děti zúčastnily táborové olympiády. Při ní musely být nejen rychlé ale i šikovné, mrštné a také chytré, aby si co nejlepším časem zajistily vítězství. Každá skupina byla hodnocena sa-

mostatně a měla své vítěze i poražené. Při vyhodnocení byli všichni odměněni medailemi a vítězové pěknými cenami.

Po celý týden si skupiny připravovaly program, krátkou scénku pro závěrečný táborák. A tak jsme shlédli taneční program skupiny Slubeneručniškyce, zúčastnili se soutěže Chcete být popelářem? skupiny Večernice, byli jsme informováni o počasí skupinou Šelmy a vypravili jsme se do pohádky se Společenstvem Drákulovy krve. S Neviňátky jsme se vyšplhali na horu Říp za praotcem Čechem, s Křesťánky jsme vysvobozovali princeznu v pohádce O Hluchém, Slepém a Némém, Čtyřlístek nás pozval na vaječnou soutěž o 50,- korun českých a Perličky velmi krásně a vtipně parodovaly náš tábor v Březové. No, smáli jsme se tak, že každý si mohl ze svého života odečíst dobrých 5 - 10 let (miminka se z nás našťásti nestala).

Po scénkách byl zapálen táborový oheň, děti opékaly buřty. Někteří je chtěli mít rychle, nejlépe hned, tak je pekli přímo v ohni a za zpěvu písní a tónů kytar pomalu končil náš společný tábor.

S velkým pláčem se loučila děvčátka ze skupiny Slubeneručniškyce, a dokonce i někteří z nás dospělých zamáčkli slzičku. I když nám únava sedla na oční víčka a my prospali téměř celou cestu domů, nezaspali jsme to pěkné, co nás posílilo, co nám udělalo radost, obveselilo a potěšilo. Moc bych si přála, aby nová i obnovená přátelství neskončila s koncem prázdnin, ale aby žila v dětech po celý školní rok a to největší přátelství, přátelství s Ježíšem, žilo v dětech po celý jejich život.

Poděkování patří všem, kteří se podíleli na organizování a průběhu tábora, všem vedoucím, zdravotnicím, kuchařkám: P. Danielovi, Martě, Vítě, Marii, Aleně a Mílovi, Aleně a Karlovi, Janu a Josefovi, Lence a Marii, Radku a Petrovi a Marii. Poděkování také patří všem dětem, které se tábora v Březové zúčastnily. Za jejich vzorné chování, vzájemnou pomoc a toleranci, za jejich účast, za jejich ochotu přiblížit se Bohu.

Mnoho Božího požehnání a síly do nového školního roku, milé děti, a nezapomeňte, už za 10 měsíců jedeme znovu!!!

Zapsala Mgr. Marie Vytlačilová

Apoštol Pavel a jeho učedník Barnabáš navštívili Moravský kras

(Češkovice u Blanska)
Podle zatím neověřených informací došlo u obce Češkovice k setkání známého misionáře apoštola Pavla s táborníky Kolpingova díla, kteří tou dobou pobývali v táboře Vyhlídka. Setkání bylo o to zajímavější, že se uskutečnilo v noci na lesní mýtině a podle našich informací proběhlo ve velmi přátelské atmosféře. Táborníci sice zpočátku projevovali jisté obavy až roztřesenost, ale moudrost a vlídnost Pavla a jeho učedníků je uklidnily, takže ke konci setkání již byli opět schopni plynulé řeči.

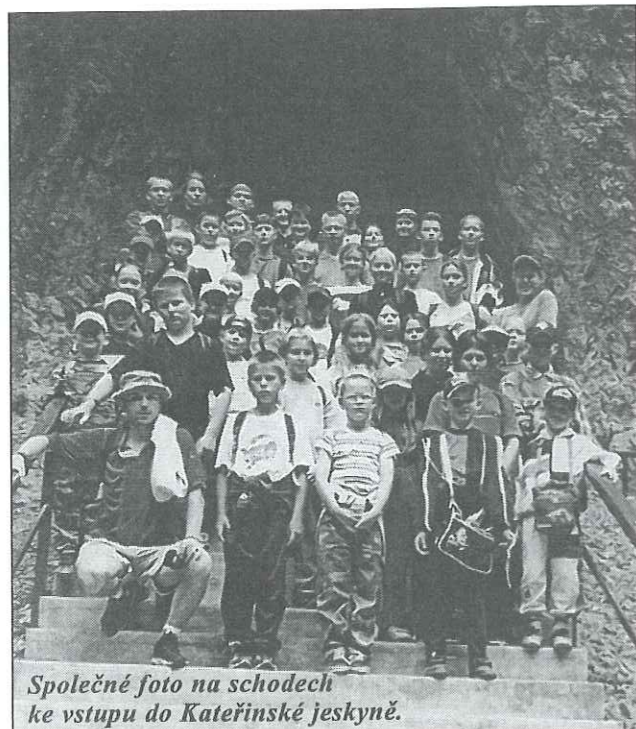
Hřiště ležící v těsné blízkosti objektu bylo místem častých táborových her.

Tolik suchá fakta, která vydala tisková agentura, jak to ale bylo celé doopravdy? V neděli 7.července se vydali táborníci na cestu do Češkovice u Blanska. Zde totiž měli strávit krásných 14 dní na tradičním letním táboře Kolpingova díla. Tábor, nesoucí pro svoji polohu příznačné jméno "Vyhlídka", jsme letos využili podruhé a opět jsme nelitovali. Krásné počasí a rozlehlý areál skýtající množství různých možností k tomu, jak strávit 14 dní v malebné přírodě Moravského krasu, to byly základy toho, aby byl tábor úspěšný. Dalšími předpoklady byl sehraný tým vedoucích a kvalitní program, což bylo také splněno, takže nic nebránilo tomu, abychom začali!

Také letos jako obvykle s námi jelo několik nových tváří. Tyto nováčky však "ostřílení mazáči" brzy se vším seznámili, takže jsme brzy byli jedna rodina. Celotáborová hra, která nás provázela po celých 14 dní, byla zaměřena právě na osobu apoštola Pavla a jeho cesty. Táborníci se tak prostřednictvím různých her dozvěděli o jeho životních osudech a spolu s ním zažili mnohá dobrodružství. To vše proložené koupáním, výlety, táboráky, či oblíbenými diskotékami se vinulo celým táborem.

Apoštol Pavel a jeho učedník Barnabáš navštívili Moravský kras

Společné foto na schodech ke vstupu do Kateřinské jeskyně.

Samozřejmě jsme nevynechali ani nedělní návštěvu blanenského kostela, či pravidelnou modlitbu. Za zmínku jistě stojí návštěva Punkevních jeskyní spojená s plavbou na lodkách po říčce Punkvě, dále návštěva, jinak veřejnosti nepřístupných, prostor jeskyně v Býčí skále, která je doslova opředená pověstmi. Podívali jsme se také do blanenského dřevěného kostelíka Církve československé husitské, který pochází z Podkarpatské Ukrajiny.

Tak jako každým rokem i letos si každý účastník kromě spousty zážitků odvezl domů také nějakou hmatatelnou památku. Tentokrát to byl keramická "placka" a krásná svíčka, která měla symbolicky přinášet světlo apoštola Pavla do domu každého táborníka.

Michael Kubík
hlavní táborový vedoucí a zdravotník

Na začátku tábora jsme vztyčili vlajky České republiky a Kolpingova díla, které se třepotaly ve větru nad našimi hlavami po dobu tábora.

Dovolená s batolaty

Loni, zhruba v této době, byl ve zpravodaji KD otištěn náš příspěvek pod názvem: "Dovolená s kojenci." Rok uplynul jako voda a z kojenců se stala batolata. Ačkoli rodiče mohli již z minulého roku vědět, co taková dovolená obnáší, přece jenom se rozhodli podstoupit podobný podnik také letos, a to na faře v Žirovnici.

Sjelo se nás sedm rodin. Ubytování bylo skvělé, fara v Žirovnici je stavebně upravena pro tento způsob rekreace, je zde velká zahrada a spousta možností k prožití veselých chvil. Nejmenší děti - jako obvykle při podobných příležitostech - nechtěly promarnit čas zbytečným spaním a obšťastňovaly rodiče svou neúnavnou přítomností až do pozdních nočních hodin. Našich pět batolat přece jenom po roce zmoudřelo. Zatímco v minulém roce každé spalo jinak, nyní byl nastolen společný rytmus a nespaly téměř vůbec. O to unavenější byli rodiče, zejména otcové, kteří, nejsouce zvyklí na podobnou činnost, statečně snášeli nároky společného soužití a péče o vlastní i cizí děti. Jistě, plánovali jsme setkání u společných modliteb, ale brzy se ukázalo, že je to pouhá iluze. Dokonce i u večerního grilování sedělo jen pár šťastných vyvolených, jejichž manželské protějšky se uvolily k uspávání dětí.

Za těchto okolností člověk zatouží po důchodovém věku, kdy děti mají své děti a starat se musejí ony. Plánovali jsme, jaké to bude, až se budeme starat jen o udržení vlastní hygieny, až budeme sedět na zápraží a házet čepicemi po vrabcích. Ale ne, tak vysilující to přece jenom nebylo. Vždyť se našli i tací, co si zahráli s dětmi fotbal, a každodenní výlety zpestřovaly pravidelně náš program. Navštívili jsme zámek v Žirovnici, zámek v Jindřichově Hradci, poutní místo Klokoty u Tábora a mnohé jiné památky a pamětihodnosti naší vlasti. Abych parafrázoval slova Boženy Němcové: "Boháči, kteří častokrát za drahý peníz do ciziny jezdí a všemožné zážitky našetřenými penězi kupují, aby konečně zhlédli, co by krásněji ve vlasti své vidět mohli." A tak jsme se dívali a snažili se učit dívat i ty děti, které z toho dívání už mohly něco mít. Je to krásné jít po cestách

mezi polnostmi a lesy, tam vidíš hrad a tam zase Boží muka a díváš se na to, jak se Pán Bůh o všechno stará - je to jako by ses modlil.

Přátele nejlépe poznáš při práci a na dovolené. A nejlépe na dovolené, kdy se pracovat nemusí a musí. Nemusí, protože je dovolená a musí, protože jinak by všude byl nepořádek a nenalezinec. Tím, že s někým jedeš, dáváš mu příležitost, aby tě poznal. Šťastná přátelství, co překonají zátěž dovolených.

Ta naše přátelství zatím vydržela, neboť po návratu z dovolené zatím všichni na sebe mluvíme. A dokonce jsme se domluvili, že příští rok pojedeme zase. Kam, to zatím nevíme.

Ale nenech se zmýlit vážený čtenáři tím, že po uplynutí jednoho roku se posune čas a budeš moci číst příspěvek: "Dovolená s malými dětmi." Nikoli. Vzhledem k tomu, že tři z našich matek jsou ve stavu očekávání, můžeš se opět těšit na článek s názvem: "Dovolená s kojenci."

Tomáš Lajkep
KR Velká Bíteš

Akce, na kterých byste neměli chybět

19. října 2002, Jihlava - Krajský úřad kraje Vysočina, 9.00 - 16.00 hodin

III. krajská konference nestátních neziskových organizací kraje Vysočina

Cílem konference je mimo jiné informovat neziskové organizace o možnosti aktivního zapojení NNO do regionálního rozvoje.

26. října 2002

Cantate Domino 2002, Polná

Tradiční přehlídka křesťanských písní v podání amatérských hudebních souborů. Zájemci o účast se mohou přihlásit na Centrálním svazu Kolpingova díla ve Žďáře nad Sázavou.

9. listopadu 2002

10. ročník Mezinárodního halového fotbalového turnaje o pohár Kolpingova díla ČR

Jubilejní 10. ročník tohoto fotbalového turnaje se uskuteční opět ve sportovní hale ve Svatce. Loňské vítězství bude obhajovat družstvo Kolpingovy rodiny Žďár nad Sázavou.

23. listopadu 2002

Setkání zástupců Kolpingových rodin

Každoroční podzimní pracovní setkání přátel z českých Kolpingových rodin se uskuteční v Kolpingově domě ve Žďáře nad Sázavou.

6. - 7. prosince 2002

Školení hlavních vedoucích dětských táborů

Příležitost pro všechny, kteří chtějí načerpat informace a zkušenosti potřebné při práci s dětmi a mládeží, zvláště pak na dětských táborech. Školení se bude konat v Kolpingově domě ve Žďáře nad Sázavou.

